

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

06 noiembrie 2013

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Constantin Gurschi,

Judecătorii - Elena Covalenco, Ion Arhiliuc,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 mai 2013 de către avocatul Pavalachi Alexei în numele inculpatului

Spătaru Daniil Victor, născut la 09 martie 1984, originar din s.Elizaveta, mun.Bălți, domiciliat în mun.Bălți, str.T.Vladimirescu 30, ap.2.

Termenul examinării cauzei în:

prima instanță de la 03.12.2009 pînă la 24.06.2010,

instanța de apel de la 11.08.2010 pînă la 09.11.2011 și de la 16.01.2013 pînă la 02.05.2013,

instanța de recurs de la 23.03.2012 pînă la 26.06.2012 și de la 03.09.2013 pînă la 06.11.2013.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 24 iunie 2010, Spătaru Daniil a fost achitat de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.149 alin.(1) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de acesta.

2. Instanța a indicat că de către organul de urmărire penală, Spătaru Daniil a fost învinuit pentru faptul că, în noaptea de 14 spre 15 august 2009, se afla în barul „У фонтана” din mun.Bălți, bd.Ștefan cel Mare 60 „a”, în care se mai afla și cunoscuta lui Blașco Tatiana în compania altor tineri. Aproximativ la ora 04.30, Spătaru Daniil, fiind în stare de ebrietate, a părăsit barul și s-a îndreptat spre casă. Tot atunci, urmărind scopul satisfacerii poftelor sexuale, a telefonat-o pe Blașco Tatiana și a invitat-o la el acasă.

Ulterior, fiind în apartamentul nr.2 de pe str.T.Vladimirescu 30, mun.Bălți, după întreținerea unui raport sexual, între ei s-a iscat o ceartă, legată de gelozie și în momentul conflictului, Spătaru Daniil i-a aplicat acesteia o lovitură cu pumnul în față, de la care ultima a căzut lovindu-se puternic cu capul de podea, în rezultatul căreia a decedat.

Apoi, cu scopul evitării răspunderii penale, a hotărât să tănuiască corpul ultimei și, în aceeași zi, la o oră nestabilită de către organul de urmărire penală, cu ajutorul unei persoane necunoscute și a unui mijloc de transport, a transportat corpul neînsuflețit al cet.Blașco Tatiana, aruncându-l într-un canal de lângă traseul de ocolire direcția Bălți-Rîșcani, în apropierea SRL „Inex” din str.Sorocii 110, mun.Bălți, cu hainele și geanta acesteia, pe care le-a acoperit cu crengi. Totodată, în vederea ascunderii infracțiunii comise și inducerii în eroare a organului de urmărire penală, la 15 august 2009, a aruncat în apropierea barului „У фонтана” telefonul mobil cu cartela „Orange”, nr.060023904, ce aparținea cet.Blașco Tatiana.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către acuzatorul de stat, care a solicitat casarea acesteia, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care D.Spătaru să fie condamnat în baza art.149 alin.(1) Cod penal la 3 ani închisoare, invocând că prima instanță a examinat cauza unilateral, fără să analizeze în profunzime toate materialele cauzei prezentate și eronat a ajuns la concluzia că fapta nu a fost săvârșită de inculpat, nefiind apreciate la justa lor valoare probele administrate de partea acuzării.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 noiembrie 2011, a fost respins, ca nefondat, apelul procurorului, cu menținerea sentinței contestate.

Instanța de apel a conchis că învinuirea adusă inculpatului D.Spătaru se bazează numai pe presupuneri, din care rezultă dubii rezonabile privind vinovăția lui, astfel că, în condițiile când în suportul probațiunii de vinovăție nu au fost aduse probe, ce ar demonstra cu certitudine faptul că D.Spătaru a comis infracțiunea imputată, lipsește temeiul juridic pentru răspunderea penală și, deci, inculpatul corect a fost achitat.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul, care a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudicării cauzei, pe motiv că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța nu a dat o apreciere obiectivă probelor administrate în cauză care confirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 26 iunie 2012, a fost admis recursul procurorului, casată decizia instanței de apel și dispusă rejudicarea cauzei, pe motiv că concluziile instanței de apel, precum că acuzarea nu a prezentat probe incontestabile ce ar dovedi vinovăția inculpatului în cele incriminate sînt pripite și incomplete; instanța nu a analizat toate probele prezentate de învinuire, nu a dat apreciere declarațiilor inculpatului date la urmărirea penală, prin care a negat în general faptul aflării vreodată a lui T.Blașco în apartamentul lui, a succesului părții vătămate N.Blașco, a martorilor L.Zeru, C.Gori, S.Gaiduc, S.Pasașcova, a rapoartelor de expertiză a corpurilor delictate ridicate de la domiciliul inculpatului, probe care, în opinia procurorului, coroborează între ele și cert dovedesc vina inculpatului.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 mai 2013, a fost admis apelul procurorului, casată sentința, rejudicată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Spătaru Daniil a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.149 alin.(1) Cod penal la 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis.

7.1. Pentru pronunțarea hotărârii date instanța de apel a constatat că Spătaru Daniil, în noaptea de 14 spre 15 august 2009, în barul „У фонтана” din mun.Bălți, bd.Ștefan cel Mare 60 „a”, s-a întâlnit cu Blașco Tatiana, care se afla în compania altor tineri. Aproximativ la ora 04.30, Spătaru Daniil, fiind în stare de ebrietate, a părăsit barul plecând acasă. Tot atunci, a telefonat-o pe Blașco Tatiana și a invitat-o la el acasă. Ulterior, aflîndu-se în apartamentul nr.2 din str.T.Vladimirescu 30, mun.Bălți, după raportul sexual săvârșit, între ei s-a iscat o ceartă legată de gelozie și, în timpul conflictului, Spătaru Daniil i-a aplicat acesteia o lovitură cu pumnul în față, de la care ultima a căzut lovindu-se puternic cu capul de podea, în rezultatul cărui fapt a decedat.

Ulterior, urmărind scopul de a ascunde urmele infracțiunii săvârșite, Spătaru Daniil, fiind ajutat de o persoană nestabilă, a transportat corpul neînsuflețit al cet.Blașco Tatiana și l-a aruncat într-un canal de lângă traseul de ocolire direcția Bălți-Rîșcani, în apropierea

SRL „Inex” din str.Sorocii 119, mun.Bălți, acoperind cu crengi hainele și geanta acesteia. În vederea inducerii în eroare, la 15 august 2009, Spătaru Daniil a aruncat în apropierea barului „У фонтана” telefonul mobil cu cartela „Orange”, nr.060023904, ce aparținea victimei Blașco Tatiana.

7.2. În motivarea soluției date instanța de apel a indicat că prima instanță, achitându-l pe D.Spătaru de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.149 alin.(1) Cod penal, a dat o apreciere unilaterală probelor prezentate de acuzare, care au fost administrate în mod legal, cu respectarea normelor procesual penale atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești, și care dovedesc cu certitudine vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii incriminate.

Concluziile privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii menționate au fost bazate pe probele cauzei, care au fost cercetate și verificate suplimentar sub toate aspectele, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, și anume depozițiile:

- succesului victimei N.Blașco, care a relatat că fiica ei T.Blașco lucra în barul „У фонтана”, unde a făcut cunoștință cu inculpatul, care o telefona foarte des și o invita în mun.Chișinău, la 14.08.2009, ora 21.00, fiica a plecat împreună cu S.Petrușevscaia la plimbare, după care s-au dus în barul menționat și nu s-a mai întors acasă;

- martorului C.Vrabie-Gorea, care fiind audiată în instanța de apel, și-a susținut declarațiile anterioare relatând că, în luna august 2009, la ea acasă a venit vecinul împreună cu D.Spătaru, cu care au plecat la barul „У фонтана”. La masă D.Spătaru, fiind în stare de ebrietate, a povestit despre o fată care a lucrat în bar, pe care anterior a luat-o la el acasă ca să-i facă curat și mâncare, și care a dispărut. Acesta a spus că știe unde se află fata, însă nu dorește să spună, deoarece se teme să nu afle despre aceasta colaboratorii de poliție și soția;

- martorului N.Gherghelegiu, care fiind audiată în instanța de apel, și-a susținut depozițiile precedente, declarând că, la 14 august 2009, între orele 22.00-23.00, împreună cu prietena sa Oxana se aflau în bar și peste ceva timp de masa lor s-a apropiat un cunoscut pe nume Victor, care le-a comunicat că achitându-se i-a căzut din buzunar 200 lei și un tânăr pe nume Dan i-a întors banii. Victor l-a servit pe Dan cu vodcă, după care toți s-au dus să danseze și în timpul unui dans dânsa i-a dat lui Dan numărul său de telefon. Până aproximativ la ora 04.00 ea s-a aflat în bar, iar cu ceva timp înainte, Dan a ieșit din bar și a telefonat-o spunându-i că o așteaptă pentru a o conduce acasă, la ce dânsa i-a răspuns că are cine s-o conducă și a închis telefonul. Când a ieșit din bar și s-a îndreptat spre casă, l-a văzut pe Dan stînd pe loc de unul singur în regiunea clădirii „Poșta Moldovei”;

- martorului V.Șarovca, care fiind audiată în instanța de apel, și-a susținut depozițiile anterioare, relatând că, la 14 august 2009, ora 22.00, a fost telefonat de cet.T.Blașco, care l-a rugat să se apropie de barul „У Фонтана”, ceea ce el a și făcut. Ultima a urcat în automobil, iar când au ajuns în regiunea opririi centrale, ea l-a rugat să oprească automobilul, spunând că vrea să se întoarcă înapoi în bar. După serviciu dînsul a plecat acasă, deconectînd telefonul și, trezindu-se dimineața, a văzut că noaptea de câteva ori a fost telefonat de către cet.T.Blașco;

- martorului E.Tuceac, care fiind audiată în instanța de apel, și-a susținut depozițiile date în prima instanță, declarând că în anul 2009 a lucrat în barul „Vernisaj” în calitate de chelner. În una din zile, în bar au venit colaboratorii de poliție cu N.Blașco, care i-au

arătat pentru recunoaște fotografia lui T.Blașco, pe care dînsa a recunoscut-o și a explicat că a văzut-o în bar la 16 august 2009 cu o prietenă;

- martorului S.Gaiduc, potrivit căruia, la 14 august 2009, ora 22.00, dînsa s-a întîlnit cu T.Blașco în barul „У ФОНТАНА”, în incinta căruia se mai afla și inculpatul D.Spătaru. În jurul orei 02.00 ea a plecat din bar, iar T.Blașco a mai rămas, motivînd că va pleca acasă împreună cu fetele din bar. Pe perioada aflării lor în bar lui T.Blașco permanent cineva îi telefona, iar cînd aceasta ieșea afară și vorbea la telefon, din bar ieșea și inculpatul. A doua zi a încercat să-i telefoneze acesteia, însă telefonul era deconectat;

- martorului O.Murîghina, care a declarat că a lucrat la barul „У ФОНТАНА” în același schimb cu T.Blașco, care lucra la bar aproximativ de o lună. Inculpatul D.Spătaru îi este cunoscut, deoarece acesta era clientul barului și pînă la angajarea la lucru a lui T.Blașco. La 14 august 2009 în bar se odihnea T.Blașco, iar la altă masă se afla D.Spătaru, însă cine primul a plecat din bar, nu a observat;

și actele cauzei:

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 24.08.2009;

- ordonanța și procesul-verbal de ridicare a telefonului mobil a cet.T.Blașco din 25.08.2009;

- procesul-verbal de reconstituire a faptei din 25.08.2009;

- raportul de expertiză medico-legală nr.352 din 27.08.2009, conform căruia nu a fost posibil de stabilit cauza decesului cet.T.Blașco, din motivul modificărilor cadaverice tardive și distructive (stare de putrefacție a țesuturilor moi, scheletare parțială a cadavrului, distrucția parțială a cadavrului), iar la examinarea medico-legală a cadavrului, pe fond de modificări cadaverice tardive și distructive nu s-au depistat careva leziuni decît distrucția postmortem a țesuturilor moi prezente pe cadavru;

- descifrările convorbirilor telefonice a victimei T.Blașco la nr.060023904;

- descifrările convorbirilor telefonice a învinuitului D.Spătaru la nr.069504097, conform căruia el o telefona pe victimă destul de des începînd cu 09.08.2009, iar la 14.08.2009 a telefonat-o începînd cu ora 20.10 pînă la ora 04.40 de 10 ori (615 secunde);

- procesul-verbal de cercetare a apartamentului lui D.Spătaru din 14.10.2009;

- ordonanța și procesele-verbale de ridicare și examinare a săculețului de acumulare a gunoiului din aspirator din 04.09.2009;

- raportul de expertiză medico-legală a corpurilor delictive nr.546 din 09.10.2009, conform căruia o parte de fire de păr ridicate de la domiciliul inculpatului sînt vopsite, viabile și înlăturate prin mișcare rapidă (smulse), care se prezintă asemănătoare după aspectul morfologic cu proba model de păr al cadavrului, iar sîngele depistat pe o parte din firele de păr putea proveni de la victima T.Blașco;

- raportul de expertiză medico-legală a corpurilor delictive nr.586 din 23.10.2009, potrivit căruia pe cuvertura ridicată de la domiciliul inculpatului s-a depistat spermă cu adaos de salivă, fapt ce nu se exclude provenirea spermei de la inculpat, iar a salivei de la victima T.Blașco.

Astfel, reieșind din probele sus-menționate, instanța de apel a concluzionat ca fiind dovedită vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii imputate, între fapta săvîrșită și moartea cerebrală a victimei existînd o legătură de cauzalitate, cînd rezultatul infracțional este determinat în mod excesiv de acțiunea inculpatului în împrejurările descrise.

La fel, instanța a indicat că declarațiile succesoriului victimei N.Blașco, a martorilor O.Murîghina, N.Gherghelegiu, S.Gaiduc, C.Vrabie-Gorea, S.Pasașcova, L.Zeru și actele

cauzei care au fost cercetate, cert dovedesc existența infracțiunii, identificarea făptuitorului și vinovăția inculpatului în lipsirea de viață din imprudență a victimei.

Instanța de apel a respins afirmațiile inculpatului, precum că nu dînsul a săvîrșit fapta incriminată, deoarece apărările lui sînt confruntate cu datele ce caracterizează acțiunea în momentul săvîrșirii infracțiunii, ambianța în care a fost aceasta săvîrșită, relațiile lui cu victima la momentul săvîrșirii infracțiunii și conduita lui după lipsirea victimei de viață.

De asemenea, instanța a considerat neobiective declarațiile inculpatului, precum că firele de păr puteau să rămîină și din zilele anterioare, cînd victima a fost la el și a rămas pe noapte, deoarece se combat prin declarațiile martorului L.Zeru și succesoriului victimei N.Blașco, precum și prin probele cercetate și verificate în ședința instanței de apel, declarațiile lui reprezentînd doar un mijloc de apărare, urmărind scopul evitării răspunderii penale pentru infracțiunea săvîrșită.

La stabilirea pedepsei inculpatului instanța de apel, ținînd seama de prevederile art.7, 61, 75 Cod penal, de caracterul, gravitatea, urmările și consecințele ireparabile survenite în rezultatul infracțional, de comportamentul postinfracțional al inculpatului, care este negativ, a considerat oportun și rezonabil aplicarea pedepsei cu închisoarea, pedeapsa fixată fiind una echitabilă și corespunde scopului educativ și preventiv al pedepsei, deoarece nu s-au constatat careva temeiuri pentru aplicarea prevederilor articolelor 79 ori 90 Cod penal.

Acțiunea civilă înaintată de către succesoriul victimei N.Blașco privind repararea prejudiciului material și moral a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în procedura civilă.

8. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul A.Pavalachi în numele inculpatului care, invocînd din temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare a lui D.Spătaru din motivul că nu sînt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii incriminate, argumentînd că instanța de apel nu și-a motivat soluția în baza căror probe a constatat existența în acțiunile inculpatului a semnelor componente de infracțiune prevăzute de art.149 alin.(1) Cod penal, deoarece nu a fost stabilită cauza decesului victimei, prezența leziunilor corporale și legăturii de cauzalitate, nici unul din martori nu a confirmat aplicarea de către inculpat a violenței sau amenințarea cu violență a victimei și nici despre careva situații de conflict între aceștia, iar documentele procesuale nu conțin o legiferare a constatării instanței, precum că D.Spătaru i-a aplicat victimei o lovitură cu pumnul în față, precum și nici participarea sau coparticiparea acestuia la transportarea și dosirea cadavrului, genții și hainelor acesteia.

9. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului declarat de avocatul A.Pavalachi în numele inculpatului, din temeiurile de casare a deciziei instanței de apel se invocă art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Raportînd norma nominalizată la situația în cauză, Colegiul penal constată că temeiurile la care se referă autorul recursului nu sînt aplicabile din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Instanța de apel, rejudecînd cauza în fapt și în drept, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, a audiat suplimentar inculpatul, succesorul victimei N.Blașco, martorii O.Murîghina, N.Gherghelegiu, S.Gaiduc, C.Vrabie-Gorea, S.Pasașcova, L.Zeru, V.Șarovca, E.Tuceac, a cercetat actele cauzei - procesele-verbale de cercetare la fața locului din 24.08.2009, de ridicare a telefonului mobil al victimei T.Blașco din 25.08.2009, descifrările convorbirilor telefonice a victimei la nr.060023904 și a lui D.Spătaru la nr.069504097, procesele-verbale de reconstituire a faptei din 25.08.2009, de cercetare a apartamentului ce-i aparține lui D.Spătaru din 14.10.2009, de ridicare și examinare a săculețului de acumulare a gunoiului din aspirator din 04.09.2009, rapoartele de expertiză medico-legală a cadavrului nr.352 din 27.08.2009, a corpurilor delictive nr.546, nr.586 din 09.10.2009 și, respectiv, din 23.10.2009 și, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere obiectivă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care în ansamblu, coroborează între ele și nu trezesc careva dubii.

În opinia Colegiului penal, întemeiat și argumentat sînt puse la baza hotărîrii pronunțate de către instanța de apel probele sus-menționate, care sînt amănunțit descrise în decizia instanței de apel și la pct.7.2. al prezentei decizii, și care cert dovedesc vinovăția lui D.Spătaru în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.149 alin.(1) Cod penal – lipsirea de viață din imprudență.

Anume reieșind din aceste probe instanța de apel a constatat că se dovedesc relațiile dintre victimă și inculpat, că în seara de 14 spre 15.08.2009, între orele 20.10 și 04.40, acesta insistent a telefonat-o pe victimă (615 secunde) și, după cum rezultă din declarațiile martorului S.Gaiduc, în cazurile cînd T.Blașco ieșea din bar să vorbească la telefon, ieșea și inculpatul, iar potrivit apelurilor telefonice, la ora 04.28, dînsul se afla în zona centru 2 mun.Bălți, fapt confirmat și de către martorii O.Murîghina și N.Gherghelegiu.

Mai mult, conform declarațiilor martorului C.Vrabie-Gorea, în luna august 2009, aflîndu-se în barul „У фонтана” împreună cu D.Spătaru, acesta a povestit despre o fată care a lucrat în bar, pe care anterior a luat-o la el acasă să-i facă curat și mîncare și care a dispărut, că dînsul cunoaște ce s-a întîmplat cu ea și unde aceasta se află, însă se teme să spună despre aceasta colaboratorilor de poliție.

Aceste declarații coroborează cu actele cauzei, și anume cu procesele-verbale de cercetare a apartamentului inculpatului, din care rezultă că dînsul la 15.08.2009 a făcut reparație în el; de ridicare și examinare a săculețului de acumulare a gunoiului din aspiratorul din domiciliul inculpatului, în care au fost depistate fire de păr; raportul de expertiză medico-legală a firelor de păr, din care rezultă că o parte din acestea, după aspectul morfologic, sînt asemănătoare cu proba-model de păr al cadavrului și sînt înlăturate prin mișcare rapidă (smulse), iar sîngele depistat pe aceste fire de păr putea proveni de la victimă, și cu raportul de expertiză medico-legală a cuverturii ridicate din locuința inculpatului, potrivit căruia pe aceasta s-a depistat spermă cu adaos de salivă, ce nu se exclude provenirea spermei de la inculpat, iar a salivei de la victimă.

Toate aceste probe luate în ansamblu, cert dovedesc că în noaptea de 14 spre 15.08.2009, T.Blașco s-a aflat în apartamentul inculpatului cu care a avut relații intime și a dispărut, fiind depistat cadavrul ei doar la data de 24.08.2009. Iar faptul apariției

telefonului victimei la 15.08.2009, ora 23.00, pe bordură lângă bar, corect a fost apreciat de instanța ca consecința aflării inculpatului în același timp și în același loc, care, urmărind scopul tănuirii urmelor infracțiunii, a adus telefonul victimei în apropierea barului.

Astfel, Colegiul penal constată că toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, iar concluziile privind vinovăția inculpatului D.Spătaru în comiterea infracțiunii imputate rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză.

Instanța de recurs constată că temeiurile invocate de recurent cu referire la lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii în acțiunile lui D.Spătaru și a motivelor pe care se întemeiază soluția, se combat prin materialele cauzei și nu se semnalizează în esență presupusele erori de drept, astfel încât, hotărîrea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, fiind descrise detaliat și argumentat în decizia instanței de apel, acceptate și de către instanța de recurs, care în totalitatea lor resping argumentele apărării că inculpatul nu ar fi săvârșit infracțiunea imputată.

La acest capitol, instanța de apel corect a concluzionat că nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu achitarea lui, de rînd ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, dovedesc cu certitudine săvîrșirea infracțiunii de către acesta, iar declarațiile lui în acest sens nu pot fi reținute, fiind un mijloc de apărare. Mai mult că, în cadrul urmăririi penale, dînsul a declarat că în genere nu o cunoaște pe victimă, aceasta niciodată nu a fost la el acasă și nu a avut careva relații intime cu ea, fapt recunoscut de el doar după luarea de cunoștință cu concluziile rapoartelor de expertiză a corpurilor delictate ridicate din apartamentul lui, invocînd deja versiunea, precum că victima a fost la el anterior zilei dispariției, declarații care corect au fost critic apreciate de instanța de apel.

Colegiul penal consideră neîntemeiată afirmația recurentului, precum că instanța de apel nu și-a motivat soluția în baza căror probe a constatat existența în acțiunile inculpatului a semnelor componente de infracțiune prevăzute de art.149 alin.(1) Cod penal, nefiind stabilită cauza decesului victimei și a leziunilor corporale, deoarece concluzia instanței privind vinovăția inculpatului a fost formată în urma cercetării tuturor probelor administrate, apreciate conform propriei convingeri, iar stabilirea cauzei decesului victimei și a leziunilor corporale nu au fost posibile din motivul stării de putrefacție a țesuturilor moi, scheletarea și distrucția parțială a cadavrului.

Argumentele recurentului referitor la neacordul său cu aprecierea probelor de către instanța de apel, ține de starea de fapt și nu sînt prevăzute ca temei pentru recurs în art.427 Cod de procedură penală.

Decizia instanței de apel cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului procurorului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Astfel, analizînd materialele cauzei și decizia instanței de apel atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea acesteia.

Pedeapsa este stabilită inculpatului cu respectarea prevederilor art.61, 75-76 Cod penal, în limita a sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, ținîndu-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunii comise, persoana acestuia și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii

instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal conchide că nu există temeii legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de avocatul A.Pavalachi în numele inculpatului D.Spătaru și, potrivit legii, decide asupra inadmisibilității recursului, fiind vădit neîntemeiat.

10. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Pavalachi Alexei în numele inculpatului Spătaru Daniil, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 mai 2013, în cauza penală în privința lui Spătaru Daniil, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 03 decembrie 2013.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Elena Covalenco

Ion Arhiliuc